

Hom. Od. 9.105-141

Text Original:

ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ: Κυκλώπων δ' ἔς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων ικόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρόωσιν, ἀλλὰ τά γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται, πυροὶ καὶ κριθαὶ ἠδ' ἄμπελοι, αἳ τε φέρουσιν οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει. τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι οὔτε θέμιστες, ἀλλ' οἳ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν. νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται, γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ, ὕλησσοι: ἐν δ' αἴγες ἀπειρέσiai γεγάασιν ἄγριαι: οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει, οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἳ τε καθ' ὕλην ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες. οὔτ' ἄρα ποιμήνησιν καταΐσχεται οὔτ' ἀρότοισιν, ἀλλ' ἦ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἦματα πάντα ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἴγας. οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλοπάρῃοι, οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν νῆας ἐυσσέλμους, αἳ κεν τελέοιεν ἕκαστα ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι, οἷά τε πολλὰ ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν: οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐυκτιμένην ἐκάμοντο. οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γε, φέροι δὲ κεν ὄρια πάντα: ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας ὕδρηλοὶ μαλακοί: μάλα κ' ἀφθιτοὶ ἄμπελοι εἶεν. ἐν δ' ἄροσις λείη: μάλα κεν βαθὺ λήιον αἰεὶ εἰς ὄρας ἀμῶεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὔδας. ἐν δὲ λιμῆν ἐύορμος, ἴν' οὐ χρεῶ πείσματός ἐστιν, οὔτ' εὐνὰς βαλέειν οὔτε πρυμνήσι ἀνάψαι, ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον εἰς ὃ κε ναυτέων θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται. αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, κρήνην ὑπὸ σπείους: περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.	105 110 115 120 125 130 135 140